

Titel: Kapitel XV.

Citation: "Kapitel XV.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e24711.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XV.

Sigtedes Indkaldelse og Afhørelse for Retten.

Reglerne i det tidligere førstags §§ 166 —168 om Sigtedes Indkaldelse og i dets 2det Afsnits 5te Kapitel om Sigtedes Afhørelse ere her samlede i et Kapitel, som derhos formen-

tes at have sin naturligste Plads foran Reglerne om Anholdelse og Fængsling. Naar Reglerne i det tidligere Forslags § 206 (om Afhørelse af en privat Anklager eller den Forurettede) ikke ere medoptagne, er Grunden dertil dels, at de private Straffesager ere udgåede af Udkastet, medens der angående den Private, der påtaler i Henhold til § 36, er givet en udtrykkelig Regel i § 371, dels at den Erstatningssøgendes Brugbarhed som Vidne og Vidnepligt ligefrem følger af, at egen Interesse ikke længere er Fritagelsesgrund, og at Be dømmel sen af Vidneforklaringernes værd er fri.

Med Hensyn til Kapitlets enkelte Pa« ragraffer skal følgende bemærkes:

§ 149.

Om hvad der er „lovlig Indkaldelse" jfr. § 151 sammenholdt med § 150.

Ordene „og i øvrigt naar Loven kræver hans nærværelse" sigte til § 207 sidste Stk. (anteciperet Bevisførelse). § 233, jfr. § 234 I Domsforhandling for Landsretten). § 303, 3dje Stk. (Domsforhandling i almindelige Underretssager), § 316, (Domsforhandling i Politisager, jfr. dog § 312). - Jfr. med Hensyn til Spørgsmålet om Nødvendigheden af Sigtedes nærværelse under Appel af Landsretssager § 331 og af Underretssager § 340, 3dje Stk. og § 344, 2det Stk.

§ 150.

Så længe Forundersøgelse ikke er indledet og ej heller Tiltale er rejst, vil Sigtede, naar han ønskes afhørt inden Retten, som Regel være at indkalde til Mode for Underretten på det Sted, hvor han bor eller opholder sig. se § 50. Forbeholdet i Paragraffens 4de Stykke sigter til § 226. jfr. § 303, og § 310.

§ 151.

Angående Pålæg af Retten om nyt Mode, se § 91. „Hvor ikke andet er bestemt" jfr. § 226.

Ved Reglen i 2det Stykke (jfr. Ordene „angive, hvorpå Sigtelsen gaar ud") i Forbindelse med Reglerne i § 104 om Vidneindkaldelse (jfr. Ordene „Indkaldelsens Øje- med") udelukkes det at affatte Tilsigelser således, at den Tilsagte ikke ved, om han indkaldes som Vidne eller Sigtet.

I Modsætning til de forudgående Neg« ler har Reglen i sidste Punktum af nærværende Paragraf også Hensyn til den Fængslede Sigtede, idet denne ifølge § 226 stal have særlig Tilsigelse til Domsforhandlingen.

§§ 152-154

angå Sigtedes Afhørelse og gennemføre det Hovedprincip i Anklageprocessen, at ingen Tvang må anvendes overfor Sigtede til Fremskaffelse af Tilståelse; Sigtede har med andre Ord ingen Pligt til at udtale sig, og hans Tavshed kan — bortset fra visse Politisager (§ 312) — ikke i og for sig betragtes som Bevis mod ham. Med de her udtalte almindelige regler må sammenholdes de mere specielle Regler om Afhørelse under Forundersøgelsen i Z 210 og under Domsforhandlingen i §§ 242, 269 og 272 M §§ 303 og 316 samt §§ 341 og 361).